

'De sfeer was zo goed, je wilde geen ander baantje meer'

Personeel verheugt zich op Handelshuis-reünie

■ WINSCHOTEN - „Geen winkel die het ooit bij Het Handelshuis heeft gehaald”. Alie Jansingh-Adam en Truus Cerfontain-Stubbe zeggen het gedeceerd. De sfeer in het overbekende warenhuis in het hartje van Winschoten schetst het tweetal als ongekend goed. „Je hoefde geen ander baantje meer”, benadrukt Alie. „De meeste meisjes zijn dan ook vanuit Het Handelshuis 'weggetrouwd'. Het is voor het merendeel de mooiste periode in het leven”.

Door **Hennie Lemein**

In '84 verkocht directeur John Wanders zijn zaak in de Langestraat aan Blokker. Aan een periode van 45 jaar (!) Het Handelshuis in Winschoten kwam een einde. Op zaterdag 6 september echter kunnen de vele herinneringen worden opgehaald. Dan immers vindt een grootse reünie van het Handelshuis-personeel plaats. Met Alie en Truus zijn de oud-collega's Pia Adam-Udema en Betsy Withaar-Mulder verantwoordelijk voor de organisatie.

Lol

„We verheugen er ons op, de lol vooraf is enorm. We lachen, gieren en brullen nu al”, zegt Truus. „De anekdotes vliegen over tafel, het wordt straks een fantastische dag”.

▲ De meisjes van de afdeling textiel in het Handelshuis. V.l.n.r.: Janny Wage, Coba Corporaal, Etty Geertsema, Alie Adam, Janneke Buning en Anja Delger. De foto dateert van 1968.

Foto: Alie Jansingh-Adam

Directeur John Wanders, die nu in Nijmegen woont, heeft toegezegd in september met z'n vrouw naar de

reünie in partycentrum Vrijheid te komen. Z'n vier kinderen Marga, Gijs (bekend als Journaal-lezer), Charlot-

te en John jr. zullen evenmin met hun partners ontbreken. „Dat de kinderen van Wanders ook willen komen be-

vestigt dat ze het personeel als een deel van hun familie beschouwen. Andersom geldt dat trouwens ook”, glundert Alie. „Het zal onvergetelijk zijn, dat weerzien van de winkel-, kantoor-meisjes, jongens uit het magazijn en de bedrijfsleiders met onze vroegere baas”.

Ze waren onervaren in het arbeidsproces, de meiden en jongens van Het Handelshuis. De meesten zelfs nog pubers. Eigenaar Wanders leidde zijn personeel op een uiterst aimabele manier op. „We maakten lange dagen, maar dat had je er graag voor over”, herinnert Truus zich. „We waren jong, bakvissen nog. Heel wat is er afgegescheld. En och, wat hebben we vaak ondeugende streken uitgehaald. Wanders wist altijd de juiste manier te vinden zijn personeel weer in het gareel te krijgen. Hij liep even bij je langs en zei er iets van. Dat doen we maar niet weer hè, zoiets. Heel rustig”.

Opslag

Wanders betaalde zijn personeel eens in de maand uit. Voor die tijd uniek, want gewoonte was een weeksalaris 'in het puutje' te ontvangen. „Hij leerde ons sparen”, zegt Alie, die werkzaam was op het kantoor. „Als je opslag wilde moest je er om vragen. Dat kreeg je dan ook wel, tenminste als je goed je best had gedaan en de klanten

netjes behandelde. Want dat hield ie scherp in de gaten. Er waren ook klanten die door Wanders zelf geholpen wensten te worden. Hij had een goed contact met de klandizie”.

Op de eerste maandag van januari ging de winkel deur aan de Langestraat in het slot: balansen. Alie: „Schatten was er niet bij. Alle artikelen in de winkel en het magazijn in de mr. Jan Fr. Viëtorstraat (meer bekend als Clubstroate-red.) moesten worden geteld en handmatig op een lijst genoteerd. Dat was hard werken, overuren maken. Toch was iedereen direct bereid dat te doen. Je had het voor de zaak over”.

Tot nu toe heeft het viertal Handelshuis-meiden voor de reünie op 6 september zo'n 120 personeelsleden kunnen traceren. „Het is niet eenvoudig de namen en adressen te achterhalen”, zeggen Truus en Alie.

Het voornaamste probleem waar het viertal tegenaan loopt is dat de meeste meisjes niet meer onder hun eigen naam staan ingeschreven, maar onder die van hun echtgenoot. Truus: „Uit de periode van de vijftiger jaren hebben we weinig oud-werknemers kunnen terugvinden. Hopelijk gelukt het via de mond-tot-mond-reclame. De Handelshuis-reünie moet natuurlijk een (herkennings)feest worden”.